

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Venezia

Citation: Drachmann, Holger: "Venezia", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55158/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og klædt i dem
 Foran de straalende Spejle
 Venezia træder som Brud fra sit Hjem
 Og begiver sig ud at sejle.

Saa sejler den hele fortryllede By.
 Kirker, Palæder svømmer,
 Og Maanen véd ej bag Luftens Sky,
 Om den vaagen er eller drømmer.
 Den følger med rystende Hoved det Syn;
 I Vandet dernede slaar Funkerne Lyn,
 Guld i Kanalerne strømmer.
 Og Guldet formærkes af Baadenes Spor;
 Dæmpede Plask af dem, der ror,
 Et Aandekor
 Af smeltende bløde Stemmer. —
 Saa tier det hele, Sang og Spil;
 Maanen slog Skodden for Lygten til;
 Bag Skygger sig Skyggerne gemmer.

Dagen har været saa trykkende hed.
 — Gondolierer, ro til!
 Havbrisen vifter fra Lidoens Bred;
 Gondolierer, saa véd I Besked;
 Mod Havet vi stævne vil.
 Sløret for Fortidens Skygger faldt,
 Aander er slet ingen Omgang for os;
 Jeg hilser Jer, Adrias Bølger!
 Og skammer I ogsaa: jeg byder Jer Trods;
 Vi kendes dog, fra vi var ganske smaa;
 I har kaldt:
 Og Bølgernes Stemme jeg følger.

Venezia.

Det blaaner over de flade,
 Bevægelige Laguner;
 I Sandet skriver de tavse
 Strømme sælsomme Runer.

Hvor Alarik maatte standse,
 Og Attila ikke kom over,